

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

18 MEI 1955.

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van artikel 272 van het koninklijk besluit van 22 December 1938 in zake kindertoeslagen voor werkgevers en niet-loontrekkende arbeiders.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE MIDDENSTAND (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER TANGHE.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Terwijl artikel 272 van bovenvermeld koninklijk besluit slechts de zeer korte verjaringstermijn van 60 dagen toekent, wat betreft de kindertoeslagen, welke de recht-hebbende meent te moeten vorderen van zijn onderlinge Kas voor kindertoeslagen, wordt integendeel bij artikel 273 van hetzelfde koninklijk besluit aan de Onderlinge Kassen en secties een verjaringstermijn van 5 jaar toegestaan voor het invorderen der bijdragen welke de aangeslotene niet betaald heeft.

Alhoewel dat grote verschil in duur, in het voordeel van de onderlinge Kassen of Secties, begrijpelijk voorkomt, omdat het niet betalen der bijdragen door de Onderlinge Kassen en door de Contrôlediensten moet opgespoord worden, wordt niettemin vastgesteld, dat de toepassing van

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Philippart, voorzitter; Charpentier, De Clerck, Eeckman, Gendebien, Hermans, Struyvelt, Tanghe, Vanden Boeynants, Van Goeij, Van Hamme, Verbaanderd. — Boutet, Busieau, Cudell, Daman, De Groote, Deruelles, Dieudonné, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Hossey, Thielemans (Georges). — Janssens, Violon.

Zie :

25 (B. Z. 1954) :

- N° 1 : Wetsvoorstel.
- N° 2 : Amendement.

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

18 MAI 1955.

PROPOSITION DE LOI

complétant l'article 272 de l'arrêté-royal du 22 décembre 1938, en matière d'allocations familiales aux employeurs et aux travailleurs non-salariés.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES CLASSES MOYENNES (1)
PAR M. TANGHE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Alors que l'article 272 de l'arrêté royal en question n'accorde qu'un délai de prescription très court de 60 jours pour ce qui concerne les allocations familiales que l'assujetti estime devoir réclamer à sa caisse mutuelle d'allocations familiales, en revanche, l'article 273 du même arrêté royal octroie aux caisses et sections mutuelles une prescription de 5 ans pour la réclamation des cotisations non payées par l'affilié.

Bien que cette grande différence de durée en faveur des caisses ou sections mutuelles se comprend, étant donné que les défauts de paiement des cotisations doivent être dépistés par les caisses mutuelles et par les services de contrôle, l'on n'en constate pas moins que l'application des deux

(1) Composition de la Commission : MM. Philippart, président; Charpentier, De Clerck, Eeckman, Gendebien, Hermans, Struyvelt, Tanghe, Vanden Boeynants, Van Goeij, Van Hamme, Verbaanderd. — Boutet, Busieau, Cudell, Daman, De Groote, Deruelles, Dieudonné, Mme Fontaine-Borguet, MM. Hossey, Thielemans (Georges). — Janssens, Violon.

Voir :

25 (S. E. 1954) :

- N° 1 : Proposition de loi.
- N° 2 : Amendement.

beide hierboven vermelde artikelen tot gevolg heeft, dat er bijdragen worden ingevorderd van rechthebbenden, die in geen geval de bijslagen zullen ontvangen, waarop ze nochtans recht zouden hebben voor de periode waarvoor de bijdragen geëist worden.

Deze onbillijkheid op te heffen, door voor de rechthebbenden op kinderbijslag de verjaringstermijn te verlengen, is de bedoeling van dit wetsvoorstel zoals het, geamendeerd door de Heer Verbaanderd, werd aangenomen.

Bij de toelichting over de draagwijdte van zijn wetsvoorstel, werd door steller er op gewezen dat de heren Vrederechters de gezinshoofden, die achterstallige bijdragen verschuldigd zijn, slechts met tegenzin veroordelen, wanneer ze vaststellen dat voor de betrokkenen geen compensatie mogelijk is met de bijslagen die verjaard zijn, en waarop ze nochtans recht hadden. Hij legde verder de nadruk op het feit dat zijn voorstel er toe strekt de verjaring inzake de bijslagen slechts op te heffen voor een bedrag dat dit van de verschuldigde bijdragen niet overtreft, en enkele voor het tijdperk waarvoor de bijdragen worden gevorderd.

De afgevaardigde van de Heer Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, — nog steeds ter zake bevoegd — deelde de commissieleden mede, dat de Minister zich tegen het voorstel verzet, omdat de toepassing ervan het financieel evenwicht van het huidig stelsel der kinderbijslagen in de betrokken sector zou schaden, vermits het de inkomsten jaarlijks met ongeveer 8.000.000 frank zou verminderen. Hij betoogde verder dat bij de bijdrageplichtigen, niet enkel nalatigheid, maar ook bedrog de oorzaak kan zijn van de niet betaling van de bijdrage. Door de voorgestelde hervorming zou het gezinshoofd dat te kwader trouw zou zijn, aan elke beteugeling ontsnappen en zou het bedrog in de hand gewerkt worden.

Daartegen werd in 't midden gebracht dat de financiële weerslag van de hervorming werkelijk gering is. Daarenboven zijn de gezinshoofden die weigeren de bijdrage te betalen niet talrijk. Het zijn vaak familievaarders die er alle voordeel bij hebben hun rechten op bijslagen staande te houden, en die zelfs na bedoelde hervorming, grote schade zouden kunnen lijden ten gevolge van nalatigheid bij het betalen der bijdragen. Niet betalen van de bijdrage met bedrieglijk inzicht zal toch meest voorkomen bij de bijdrageplichtigen die weten dat ze geen enkel recht op bijslag kunnen laten gelden. Deze categorie zou ook na de hervorming nog tot het betalen van alle achterstallige bijdragen gehouden zijn.

De afgevaardigde van de Heer Minister van de Middenstand heeft zich namens zijn Minister met het standpunt van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg eens verklaard.

Steller van het wetsvoorstel acht het amendement van de heer Verbaanderd, dat de verjaringstermijn voor de rechthebbende op bijslagen op hetzelfde peil brengt als deze die geldt in het regime van de kinderbijslagen voor loonarbeiders, meer praktisch, en stemt derhalve in met het amendement.

De tekst van het enig artikel, gewijzigd door het amendement Verbaanderd, werd aangenomen met 9 stemmen tegen 7.

De Verslaggever,

F. TANGHE.

De Voorzitter,

M. PHILIPPART.

articles susdits aboutit, dans certains cas, à faire payer des cotisations par des affiliés qui ne toucheront nullement les allocations auxquelles ils auraient pourtant droit pour la période pour laquelle on leur réclame des cotisations.

La présente proposition de loi, telle qu'elle fut adoptée, compte tenu de l'amendement de M. Verbaanderd, vise à supprimer cette injustice en prorogeant également la prescription en faveur des bénéficiaires des allocations familiales.

Précisant la portée de sa proposition de loi, l'auteur a souligné que c'est à contre-cœur, que les juges de paix condamnent les chefs de famille tenus au paiement d'arriérés, lorsqu'ils constatent qu'il n'y a, pour les intéressés, aucune possibilité de compensation au moyen des cotisations prescrites auxquelles ils avaient pourtant droit. Il souligna aussi que sa proposition tendait uniquement à faire revivre le droit aux allocations à concurrence d'un montant égal aux cotisations dues et seulement pendant la période pour laquelle les cotisations sont réclamées.

Le délégué du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale — toujours compétent en cette matière — fit part de l'opposition du Ministre à la proposition, l'application de celle-ci étant susceptible de compromettre l'équilibre financier du régime actuel des allocations familiales, dont les revenus annuels diminueraient de 8.000.000 de francs environ. Il signala, en outre, que le non-paiement des cotisations par les assujettis pouvaient résulter non seulement d'une négligence mais aussi d'une fraude. Par la réforme proposée, le chef de famille de mauvaise foi échapperait à toute pénalité, ce qui favoriserait la fraude.

Il lui fut répondu que la répercussion financière de la réforme était réellement minime. En outre, les chefs de famille refusant de payer leurs cotisations sont peu nombreux. Il s'agit souvent de pères de famille ayant tout intérêt à faire valoir leurs droits aux allocations et qui, même après la réforme préconisée, pourraient subir un sérieux préjudice par suite du non-paiement des cotisations. Le non-paiement frauduleux des cotisations sera surtout le fait des assujettis qui savent qu'ils ne peuvent faire valoir aucun droit aux allocations. Même après la réforme, cette catégorie sera tenue de payer les arriérés.

Le délégué du Ministre des Classes Moyennes s'est rallié, au nom de ce dernier, à l'avis du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale.

L'auteur de la proposition de loi estima que l'amendement de M. Verbaanderd, portant le délai de prescription pour le bénéficiaire d'allocations au niveau prévu dans le régime des allocations familiales aux salariés, était plus pratique et par conséquent il s'y rallia.

Le texte de l'article unique, modifié par l'amendement de M. Verbaanderd, a été adopté par 9 voix contre 7.

Le Rapporteur,

F. TANGHE.

Le Président,

M. PHILIPPART.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Enig artikel.

I. — In het eerste lid van artikel 272 van het koninklijk besluit van 22 December 1938 betreffende de kindertoeslagen voor werkgevers en niet-loontrekkende arbeiders worden de woorden « binnen de zestig dagen » vervangen door de woorden « binnen drie jaar ».

II. — Het derde lid van hetzelfde artikel 272 wordt vervangen door wat volgt : « De onderbreking is voor drie jaar geldig. Zij mag onder dezelfde voorwaarden worden hernieuwd. »

TEXTE ADOPTE PAR LA COMMISSION.

Article unique.

I. — Au premier alinéa de l'article 272 de l'Arrêté Royal du 22 décembre 1938 relatif aux allocations familiales pour employeurs et travailleurs non-salariés, les mots « dans les soixante jours » sont remplacés par les mots « dans les trois ans ».

II. — Le troisième alinéa du même article 272 est remplacé par ce qui suit : « l'interruption est valable pour trois ans. Elle peut, dans les mêmes conditions, être renouvelée ».
